

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

IX. ÉVFOLYAM 1. SZÁM – 2015. JANUÁR 4. (Nyomtatva: január 11.)

Jézus Krisztus, a Főpap

A világtörténelem folyamán sok papi feladatot végeztek különböző emberek, akiknek tevékenysége hol kérés formájában, hol háladási formájában, hol engesztelés formájában, hol a hódolat kifejezésekként nyilvánult meg. Ezek lényege, hogy áldozati ajándékokkal fordultak Isten felé, illetve a nem istenhívők a maguk képzelte magasabb rendű (bálvány) felé. A közös pont az áldozatbemutatás volt. – Mivel azonban valóságos emberek voltak, akik ezt tették, függetlenül attól, hogy „szép dolgot” cselekedtek, mégiscsak magukban hordozták az emberre jellemző vonásokat, miközben áldozatot mutattak be, miközben „áhitattal” fordultak Isten vagy pogány bálványuk felé, gyarlóak voltak. Nem egyszer ennek tudatában végezték az engesztelő áldozatot, vagy tisztulási szertartásaikat.

Ez a tény különösen kiolvasható az Ószövetségi papság esetében, ahol már nem akárki végezte a „feladatokat”, hanem kijelölt és felavatott személyek, akiket papoknak neveztek. Függetlenül kiválasztottságuktól, felavatásuktól, szükséges volt az emberi gyarlóságok engesztelésére, hogy az Úr színe elé méltóképpen járulhassanak és bemutathassák az áldozatot. – Szent Pál nagyon is érthetően beszél erről a Zsidókhöz írt levelében: „minden főpap arra van rendelve, hogy ajándékot és áldozatot mutasson be. Ezért szükséges, hogy neki is legyen valamije, amit bemutasson...” ez a valami azonban nem csupán a megbízatás, nem egyszerűen az áldozati ajándék, hanem minden bizonnyal az, hogy méltóképpen mutassa be az áldozatot. – Ez már kezdettől fogva így volt, amikor a választott nép áldozatát mutatták be az Úrnak, erre figyelmeztet a szent szöveg már Mózes idejében: „vigyázz, s készíts mindent a minta szerint, amelyet a hegyen mutattam neked!” – Az áldozatbemutatáshoz csak a papok léphettek a szent sátorba, a szentek-szentjébe pedig csak a főpap, egyszer egy évben „mégpedig azzal a vérrrel, melyet a maga és a nép bűneiért ajánlott föl.” Mindez csupán előkép volt, amit az Úr Jézus megszentelt és tökéletesített, hogy legyen az Újszövetségnek mindennél szentebb áldozata.

Most is vannak Főpapok és papok, kiválasztottak és felszenteltek, akik nem egyszerűen vállalják ezt a feladatot, hanem felszentelt-ségük folytán kapják a megbízatást, de ők is emberek és csakúgy, mint a világtörténelem folyamán bármikor bárkik, magukon hordozzák nemcsak a megbízatás szentségét, hanem az emberi vonásokat is. – Bizonyára erre utal Szent Pál megjegyzése: „... kincsünket törékeny cserépedényben őrizzük, hogy az erő túláradó nagyságát ne magunknak, hanem Istennek tulajdonítsuk.” Istenre vezetjük vissza tehát a papság hivatását, Aki nekünk aján-

dékozta az igazi Főpapot, Jézus Krisztust – erről így tanúskodik a Zsidókhöz írt levelében Szent Pál, idézve a 2. és a 109. Zsoltár szavait: „Az én Fiam vagy ... Pap vagy Te mindörökké, Melkizedek rendjeképp!” – Ezzel kifejezésre jut, hogy Krisztus az Újszövetség Főpapja, Aki nem „Önmagát emelte főpapi méltóságra, hanem Aki így szólt Hozzá: Az én Fiam vagy...”

A papság fogalma tehát teljes valóságában Jézus Krisztusban valósul meg, mindenki más csak az Ő megbízásában való részesedés. Ez világosan kiolvasható Jézus búcsúzásából, amikor ezzel küldi a Tanítványokat: „**enyém minden hatalom a mennyben és a földön** – a papi hatalom is! – **Menjetez tehát, tegyetek tanítványommá minden népet, kereszteljétek meg őket az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében, és tanítsátok őket mindannak megtartására, amit parancsoltam nektek! Ime, én veletek vagyok mindennap a világ végéig!**” – Papi feladatot bíz az Úr Jézus a Tanítványokra már az utolsó vacsorán, amikor kimondja: „**ezt cselekedjétek az én emlékezetemre!**”, de akkor is, amikor a mennybemenetel előtt küldi őket tanítani, keresztelni, tanítvánnyá tenni... és mindez érvényes attól kezdve az idők végezetéig. Jézus Krisztus Önmagában valósította meg a papi fogalmat, Ő lett az áldozatbemutató – ezt bizonyítja keresztthalála, - de az áldozati adományként felajánlott teljes Önmaga. Erről világosan beszél a Zsidókhöz írt levelében: „**olyan kiváló Főpapunk van, Aki áthatolt az egeken,**

Jézus, az Isten Fia... Főpapunk ugyanis nem olyan, hogy ne tudna együtt érezni gyöngeségeinkkel, hanem olyan, Aki hozzánk hasonlóan mindenben kísértést szenvedett, de bünt nem követett el!” Ugyanerről beszél Szent Péter apostol is: „**tudjátok, hogy nem mulandó dolog, ezüst vagy arany váltott meg öröklött, értéktelen életmódoktól, hanem a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak drága vére ... Krisztus meghalt egyszer a bűnök miatt, az Igaz a bűnösökért, hogy Istenhez vezessen minket ... Ő legyőzte a halált, hogy az örök élet örökösei legyünk.**” – Kereszthalála az áldozati ajándék mindenkiért – értünk is, hiszen „**bűneink terhét Magára vállalta és felvitte a keresztfára, és mint adóslevelet ott megsemmisítette.**” Van tehát igazi Főpapunk, Jézus Krisztus az Isten Báránya, Aki elveszi a világ bűneit, és Aki Magához hívja a bűnösöket, Aki az Atya jobbán ül, hogy közben járjon értünk, Aki azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön és erről megbízottai által gondoskodni is akar az idők végezetéig – hála Neki és dicsőség életünk minden napján!

Advent 2. Vasárnapja – December 07. - Izajás próféta gondolataival kezdjük a szentmisét és az elmélkedésünket is ezen a szentmisén. Ő ugyanis így segít bennünket a ráhangolódásban: „...hallani fogjátok dicsőséges szavát szívetek örömére!” – Nemcsak az ószövetségi nép, hanem minden kor minden embere, az Újszövetségi népe is kell, hogy tudja, az Isten az Ő szavát örömmel szánta számunkra. Különösen igaz ez az újszövetségi örömhíre, az Evangéliumra. – Dobbanjon meg a szívünk az örömtől, nem akáki szól hozzánk, hanem Maga az Isten – a Teremtő a teremtményhez – köznapi kifejezéssel mondhatjuk: szóra méltat bennünket. – Milyen rossz érzés az, ha valakit „szóra sem méltatnak.” – Ekkor szoktuk azt mondani, „levegőnek néznek”, „semmibe vesznek” ...

Mindezeket azért kell alaposan átgondolnunk, hogy helyesen tudjuk mérlegelni helyzetünket, lehetőségeinket és „szent vágyakozással fogadjuk” ezt a csodálatos isteni „közeledést.” – Isten prófétája által akarja felhívni a figyelmet a lényegre, amikor azt mondja: „kiáltások oda népemnek: véget ért szolgaságának ideje, bocsánatot nyert gonoszsága!” – Először igaz, hogy testi dolgokról beszél a próféta, amikor szolgaságról beszél, ahová nem az Isteni büntetés juttatta a népet, hanem saját „akaratossága” és a Babiloni fogságot jelentette ez a szolgaság, de szinte azonnal át is vezeti a gondolatot lelki síkra, amikor a gonoszság megbocsátásáról beszél. – Népe hálátlansága ellenére is jóságát „bizonyítja” at Isten és ezt a jóságot „költői”, szép képekkel érzékelteti, amikor arról beszél: „Úgy legelteti nyáját, mint pásztor. Karjaiba veszi bárányait, ölében hordozza őket, az anyajuhokat nagy gondal vezeti...” Ez a gondolat az Új-szövetségben is megmaradt, erről beszél a Szentleckében Szent Péter apostol, amikor azt mondja: „nem akarja, hogy egy is elveszzen (övéi közül)!” - ezért is tanít maga az Úr Jézus így: Ő keresni jött, ami elveszett és tanít a jó Pásztorról, aki addig keresi az eltévedt századikat, amíg meg nem találja – ennek érdekében még otthagynia a kilencvenkilenc igazat is és ha megtalálta az elvesztett, örömeiben elmondja barátainak, ismerőseinek és kéri, hogy vele együtt örüljenek. Elmondja az ember számára szinte hihetetlen is. Amikor arról beszél, hogy minden egyes megtérőnek örülnek az angyalok is az jóságra.

A mi helyes válaszunk nem lehet más erre az isteni jóságra. Mint az, hogy „a földi dolgokról helyesen gondolkodjunk és az égiekhez ragaszkodjunk!” – Ezért a „földi élet küzdelmei között is maradjunk állhatatosak!” – A magunk igekezetéhez a 84. Zsoltár fohásztát imádkozzuk: „Urunk, mutasd meg nekünk irtalmas szívedet...” – figyelni akarunk Rád, gondosan elkészített úton akarunk menni Feléd! – Példaképünk ebben Keresztelő Szent János, Aki nem puha ruhába öltözött, nem palotában élő ember, nem széltől lengett nád ... ezért tud örülni az örömmel, ami Istentől jön!

Advent 4. Vasárnapja – December 21. - Ma egy hete ünnepeltük az „öröm Vasárnapját”: „Örvendezzünk, keresztények, közel már az Isten!” imádkoztuk és énekeltük. – Tudtuk és tudjuk, hogy az Isten mindig közel van hozzánk és Ő azt akarja, hogy ne csak közel legyen, hanem velünk legyen, bennünk legyen. Most, ezen a Vasárnapon, a Karácsony közelében még inkább időszűk ezeket a dolgokat végiggondolni, egészen komolyan venni, hogy egészen a hatása alá kerülhessünk! –Nagyon fontos ez, mert készülünk ugyan a Karácsonyra – mindenki a „maga módján.” – A kereskedelem akár meghosszabbított nyitva tartással, a közlekedés ünnepi menetrenddel, a szállodák és szórakozóhelyek kedvező ajánlatokkal ... mindezek a mindennapok rohanásában egyfajta „újdonságot” jelenthetnek, azonban mindezt bármikor megtehetnék, megtehetik, ettől még nem lesz Karácsony. – A Karácsony ugyanis azt kell, hogy jelentse, hogy megszületik számunkra a nagy lehetőség, az Istennel és egymással való utánozhatatlan, közvetlen kapcsolat által. Most alkalom adódik megmutatni azt a másik énünket, amit nap, mint nap magunkban hordozunk, csak valahogyan mégsem derül ki, vagy nem lesz egyértelmű, talán még a magunk számára sem. – Közbevetőleg jegyezzem meg, hogy az a fajta ünneplés, ami egyre gyakoribb lesz, nem elegendő az Istennel való kapcsolatunk kifejezésére. Az a csodálatos és családias hangulat, aminek meg kell nyilvánulnia a karácsonyi együttlétben, kell, hogy tükrözze az igazit, mintegy megjelenítse mindenki számára az ember igaz helyét a teremtett világban, azt tudniillik, hogy bár emberek vagyunk, csetlünk, botlunk, mégis „akár élünk, akár halunk, az Istenéi vagyunk!” – Akárhogy vagyunk, az Isten teremtményei vagyunk, Aki a saját képére és hasonlatosságára teremtett mindegyikünket és Ő nem vonakodik sajátjának tekinteni egyikünket sem.

A mai alkalom egyértelmű üzenete arról szól – az Olvasmányban – Sámuel könyvében egészen részletesen hallhatunk arról, hogy „a gondviselő Isten nagy-nagy szeretettel vigyázott népére.” – Dávid király helyzetén keresztül sejtethetjük meg ezt a különös gondoskodást... - de mondhatjuk azt, hogy nemcsak Dávid esetében – az Ószövetségben igaz ez, hanem az Újszövetségben is, amikor „amikor Dávid Fiának a keresztfa lett a trónja, de ez nem vereség, hanem az Isten szeretetének jele és eszköze, mert általa kaptuk az üdvösséget.” A Szentleckében Szent Pál arról beszél, hogy az Isten „fellebbentette titkának fátyolát nekünk: szemet adott, hogy lássunk, fület, hogy halljunk, szívet, hogy megértsük, mennyire szeret bennünket és a javunkat akarja.”

Válaszolnunk kell erre az isteni szeretetre! – Mondhatjuk a 88. Zsoltár szavait: „hadd énekeljem örökké Urunk irtalmas jóságát!” – De ezenkívül legyen fontos, az Evangéliumban hallott válasz, amit a Szűzanya mondott ki: „legyen nekem a Te ígéd szerinti!” - „Legyen meg a Te akaratod!

Advent 3. Vasárnapja – December 14. - A mai Vasárnapot az öröm Vasárnapjának is nevezzük, már csak azért is, mert a szentmise Szent Pál apostol Filippiekhez írt leveléből „örüljétek az Urban, újra csak azt mondom, örüljétek...” felszólítással kezdődik, az Olvasmányok üzenetek által folytatódik; a liturgikus szín nem a komor, bünbánati viola (lila), hanem egyfajta vidámságot is kifejező rózsaszín. – Valahol olvastam, hogy az Egyház ma rózsaszínbe öltözteti papjait, de a híveket is vidámságra szólítja fel. Ezt a hangulatot az Üdvözítő várásának szent érzése fokozza bennünk, különösen akkor, amikor tudatosítjuk magunkban, hogy egyre inkább közeledik a karácsonyi beteljesedés. Bizonyára ezért is idézünk az Olvasmányban Izajás próféta gondolatait, miszerint „az Úr küldött, hogy örömhírt vigye a szegényeknek, meggyógyítsam a megtört szívűeket...” és az olvasmányok közötti összekötő ének is ezúttal nem zsoltár-részlet, hanem a Szűzanya Öröm-énekének, a Magnificat-nak része: „lelkem ujjongva hirdeti Istenemnek dicsőségét!” – A „hangulatot” csak fokozza Szent Pál levele, amit a tesszalóniki Híveknek írt: „legyetek mindig derűsek!”

Ezek a gondolatok egyértelműen a keresztény örömet jelentik a világmindenség számára – s ez különösen akkor nagyjelentőségű, ha arra gondolunk, mennyi minden van körülöttünk – bennünk, ami nyomasztó, nem az örömet táplálja. Ilyenkor tudatosítjuk magunkban, hogy van keresztény öröm, ami az Isten közelségét jelenti, ami a „tisztá lélek derűjét” jelenti. Lehet az élet bármilyen nyomorúságos, bármilyen „borús”, a tiszta lélek derűje okot ad az örömről. Ez a derű semmivel nem helyettesíthető, semmi nem pótolhatja, nincs méltó ellenértéke! – Egyfajta figyelmeztetés is lehet számunkra, hogy ne evlígai örömöket nevezünk igazi örömöknél – az Úr Jézus tanítása: mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, de lelke kárt szenved!” – vagy a másik figyelmeztetés: „olyan kincseket gyűjtsetek, amiket a moly nem rág meg, amiket a tolvajok nem lophatnak el, amiket a rozsdá nem képes megemészteni!” – Ezért a mi örömünk alapja az Isten-közelség. Az Isten közelsége pedig „látványosan” a Karácsony eseményeiben látható, ezért igyekezünk készülni derűs lélekkel Megváltónk eljövételének Ünnepeire. – Már előre örülni eljövételének, hiszen hozza Magával azt, amiről Keresztelő Szent János beszélt: „köztetek áll (közel van hozzátok) Akinek még a sarusziját sem vagyok méltó megoldani!” – „Ő majd Szentlélekkel fog keresztelni!” – Ő legyen az, Aki „eljövételének fényességével gazdagon megáld minket!” Lelki örömet jelentens mindaz, amiről Szent Ágoston beszél: „az Igét tartjuk meg, a velejét, a fogalmát ne veszítsük el!” – Keresztelő Szent János azt mondta a közeledő Üdvözítőről: „Neki növekednie kell, nekem pedig kissebbednem.” – Ő szerénységből mondta ezt, nekünk azonban nagy lehetőség: Vele növekedhetünk lélekben és igazságban.

Szentkarácsony Ünnepe – December 25. - Akár a Szent Ünnep jelmondata is lehet, „Örvendezzünk mindnyájan, mert megszületett Üdvözítőnk; ma szállott közénk a Mennyből az igazi békeesség!” – szentmisénk bevezető imádsága. – A beteljesedés érzését teremje lelkünkben az Ünnep minden imádsága, minden szentírási üzenete! – A meghatódottságtól könnyen járhatunk úgy, hogy nem is tudjuk szavakba foglalni gondolatainkat, érzéseinket. – Ezért olyan imádkozó Példaképeket „hívunk segítségül”, akik szintén átéltek életük csodálatos pillanatait, és közben szebbnél szebb imádságokat mondtak.

Keresztelő Szent János Édesapja, Zakariás például az isten ígért beteljesedésekor imádsággal fordult az Isten felé és amikor hosszú, kényszerű hallgatás után először tudott ismét szólni, imádkozott. Ekkor mondta el azt a himnuszot, amit az imádkozó papság naponta imádkozik: „Áldott legyen az Úr...” – Ebben az imádságban beszél arról, hogy a hűséges Isten meglátogatta az Ő népét, „erős Szabadítót támasztott nekünk Szolgájának, Dávidnak házában!” – Beszélt az Isten irtalmáról, amit azért ajándékozott, amint megígérte, hogy „félelem nélkül szolgáljuk Őt, szentségben és igazságban színe előtt életünk minden napján ... és lépteinket a békeesség útjára vezesse.” A Boldogságos Szűzanya is hála-éneket énekelt, amikor idős rokonával, Szent Erzsébettel, Keresztelő Szent János édesanyjával találkozott és Az áldottnak nevezte Őt. – Ő, az Áldott, a Kiválasztott mondta azt az imádságot, amit szintén imádkoztat Egyházunk papjaival minden nap, mert kell, hogy Vele mondjuk és kell, hogy Vele mindenki mondja a hálaéneket, a Magnificat-ot. „Magasztalja lelkem az Urat... hiszen tekintetre méltatta alázatos szolgáló leányát ... mily nagy dolgot művelt velem Ő, a Hatalmas és a Szent ... nagyszerű dolgokat művel karja erejével ...!” A Megtestesülés óta minden ember elmondhatja, hogy a Hatalmas és a Szent nagyszerű dolgokat művel akár benne is, akár általa is, hiszen amint Szent Pál által hirdeti: „Isten üdvözítő kegyelme megnyilvánul minden ember számára ... azért ajándékozta nekünk az Üdvözítőt, „hogy minket minden gonoszságtól megváltson, megtisztítson, és jótettekben buzgólkodjunk”

(Folytatás a(z) 3. oldalon)

(Folytatás a(z) 2. oldalról)

„kodó, választott népévé tegyen!” – Tanuljuk meg a készséget a harmadik Imádkozótól, Simeontól, Simeontól, Aki tudott örülni a Megváltó érkezésének és tudta mondani, hogy ezért boldogan hal meg. – A szent Ünnepen vessünk egy pillantást a készséges pásztorokra is! – Ők is „dicsérték és magasztalták Istent mindazért, amit láttak és hallottak...”!- Isten-

élményekről beszéltünk, amiért tulajdonképpen a Karácsonyt ajándécul kaptuk. Legyen nekünk is lelki gazdagodásunkra az a boldog tudat, velünk az Isten, hogy „most az Isten közel hozzánk, gyermek-szemmel mosolyog ránk!” Meghatódottan mondjuk, és majd eszerint is cselekedjünk: „Istenünk, örvendező áhítattal tiszteljük Szent Fiad születését! Add, hogy hitünkkel minél teljesebben fogjuk fel Karácsony titkának mélységét, és még lángolóbb szeretettel tegyük magunkévá!”

Év végi beszámoló - statisztika Alsónémedi, 2014. december 31.

Az elmúlt évben is elmondtam, most is elmondhatom: sok mindent, ami történt, igazából csak a jó Isten látja, - vannak azonban külsőleg is jól látható dolgok - ezekből a fontosabbak (a teljesség igénye nélkül):

Keresztelés: 15 (tavaly: 26) - Fiú: 7—Lány: 8 - t: 9 - p.: 6 - (1 fő: 13 éves; 1 fő: 8 éves; 1 fő: 6 éves)

Házasságkötés: 6 pár, minden pár k.k. - máshonnan 3 pár

Temetések(halottak): összesen: 28 - Férfi: 13; - Nő: 15 - szentiségekkel ellátva: 4 fő

Életkor szerint:

<50 1
50-60: 1
60-70: 7
70-80: 7
80-90: 9
90< 3

Elsőáldozók: összesen: 21 fő—

Lány: 8—Fiú: 13

Évi szentáldozások száma:

7500 (tavaly: 7900!)

Beteglátogatások száma: 81

(kissé több, mint tavaly)

Szentkenet a Templomban: 57

Gazdasági adatok:

Bevételeink az egyházközségi hozzájárulásból a perselypénzekből, adományokból, stóla- pénzekből tevődnek össze - ehhez járul még bizonyos esetekben és mértékben különféle támogatók összege.

Tulajdonképpen nagyon nem panaszkodhatunk, bár az egyházközségi hozzájárulások összege csökkent: 7%-al - a perselypénzek összege is csökkent: 3%-al - viszont némileg emelkedett az adományok összege: 8%-al - Mindez azt jelenti, hogy a jövő évi költségvetésünk szűkösen ugyan, de teljesíthetőnek látszik. - Ez a költségvetés viszont csak a legszükségesebb dolgokat jelenti - ebből semmi el nem hagyható anélkül, hogy az Egyházközség élete fenntartható legyen! - Tíz év óta megbecsüljük a kedves Hívek pénzét és csak arra költünk, ami a legszükségesebb, hogy

ne kelljen a „hozzájárulások” összegét emelni. - Köszönjük a támogatásokat és kérjük, senki ne sajnálja ezt az összeget tőlünk! Ettől függetlenül vannak terveink: továbbra is sürgető kérdés a Templomtető ügye - minél hamarabb fel kellene újítani, nehogy egyszer csak nagy-nagy probléma adódjon (a veszélye fennáll !)

- Pályázatokkal próbálkozunk, mert másképpen teljesen reménytelen a dolog! - Mint mindenki láthatja, épül a Kántor-ház és ennek költségeihez kérjük is a szíves adományokat, bár tudjuk, hogy mindenkinek van elég beosztanivalója, mégis kénytelenek vagyunk kérni, mert a befejezéshez hiányzik még kb. 8 millió Ft! lgyekezünk „gyarapítani” is: korszerűsítettük a templom fűtését;

a ministránsoknak vásároltunk öveket (liturgikus színekben); a gyerekeknek igyekeztünk szerezni ajándékokkal kedveskedni; a Kápolnának vásároltunk mikrofont és állványt hozzá; - az öreg Temetőbe készítettünk szeméttárolókat; nem csekély mértékben költünk és csak költünk az öreg temetőre („csak személtérakás”: több százezer Ft!)

Köszönetek:

A felsorolás nem időbeli és helyértékelés – segítések különböző alkalmakkor(ökumenikus imahét; katolikus bál; hittantábor ...) hitoktatók munkája; fiatalok(ifjúság) munkája; - terménygyűjtés összegyűjtői, elszállítói, adományozói; - karitász munka, oltárterítők ajándékozása, varratás, varrás (ezúttal a Kápolnába is); - egész évi virágadományok, díszítések; Úrnap i oltárok díszítése; fenyőfák adományozása, díszítése; templom és kápolna takarítása, Kántor és Karnagy Urak munkája, Énekkar hozzáállása, alkalmi zenészeink hozzáállása, Egyháztanács minden munkája; Egyházközségi Újságunk színvonalas szerkesztése, nyomtatása, különböző karácsonyi ajándékozások (Takarékszövetkezet adományai, Önkormányzati támogatások; egyéni kedvességek ...)

– Mindenkinek mindent köszönök!
Pekker Imre plébános

Templomszentelés évfordulója

Szilveszter estéjén az év végi hálaadáson kívül templomunk felszentelésének évfordulóját is megünnepeltük, ugyanis 1751. december 31-én szentelte fel Althann Mihály Károly váci püspök.

A templomszentelés (lat. Dedicatio ecclesiae) Nagy Konstantin császár uralkodása alatt vált szokássá: a templomépületeket ünnepélyes formában adták át rendeltetésének. Ez az első eukarisztikus ünneplés alkalmával történt. A pogányoktól használatba vett templomok esetében a templom falait szenteltvízzel hintették meg. Ha pedig vértanúk ereklyéit helyezték el, azokat ünnepélyes körmenetben hozták, majd elhelyezésük után az Eukarisztia ünneplése következett.

A tulajdonképpeni templomszentelés a misével együtt a következő módon történik: Körmenetben érkeznek az ereklyékkel az új templomhoz, ahol a bezárt ajtó előtt a hívek képviselői és az építők a templom kulcsát átnyújtják a szentelő püspöknek. Majd bevonul a templomba, és szenteltvízzel hinti meg elő-

ször a híveket, hogy bűnbánatra intse, és keresztségükre emlékeztesse őket, ezután meghinti a templom falait. Az igeliturgia (hívek könyörgése helyett a Mindenszentek litániája) után az ereklyék elhelyezése, a szentelési imádság, az oltár felszentelése és a falak tizenkét helyen krizmával való megkenése következik. Ezek után kerül sor az Eukarisztia ünneplésére, amely szorosan hozzátartozott a templomszenteléshez, saját miseszöveggel, prefációval és olvasmányokkal. A templomszentelés évfordulóját a templom pap-sága és hívei minden évben főünnepként tartják (anniversarium dedicationis ecclesiae).
(<http://www.malezi.hu/lexikon>)

TERMÉNY- ÉS TARTÓS ÉLELMISZER GYŰJTÉS a Váci Egyházmegye kispapjai számára 2014-ben

2014-ben november 22-23-án került megrendezésre a **tartós élelmiszer és terménygyűjtés a Váci Egyházmegye kispapjai számára**. Az adományok egy része Egerbe került, ahol a váci egyházmegye kispapjai is tanulnak a szemináriumban. (köszönő levelet ld. külön). A másik részét Vácra szállítottuk, a Püspöki palotába. Köszönjük Surányi Miklósnak, Surányi Szilárdnak, Szlovicsák Ferencnek és Varga Frigyesnek a pakolást és a szállítást. Köszönjük továbbá még a rakodást (az előbb megnevezettek kivül) Bai Zoltánnak. A gyűjtés lebonyolítását pedig Varga Frigyesnek és családjának.

Valamint köszönet az adományozóknak, kiknek névsorát, valamint az összegyűlt adományok listáját itt közöljük:

Adományok:

tészta	78 kg
cukor	320 kg
liszt	195 kg
rizs	178 kg
olaj	237 l
burgonya	32 q
sárgarépa	8,5 q
zöldség	65 kg
kelkáposzta	450 kg
cékla	70kg
lilakáposzta	350 kg
fejeskáposzta	20 q

Egyebek: őrölt pirospaprika, savanyúság, zeller, karalábé, sütőtök, vöröshagyma, kávé, tea, dió, csicsóka.

Adományozó neve Utca

Ács Istvánné Hunyadi
Amasics ZsoltSzéchenyi
Bai Menyhért Fő
Bai Sándor Iskola
Bálint Balázs Liliom
Bálint Dezső Halászi K.
Bálint István Haraszi
Csap Andrea Mátyás király
Csap István Bercsenyi
Dentsi Pál Mátyás király
Dura Miklós Orgona
Györgyövc Károly Deák F.
Györgyövc Miklós Deák F.
Gyövrári Imre Haraszi
Gyövrári Pál Haraszi
Gyövrári Zoltán Haraszi
id. Szlovicsák Ferenc Széchenyi
Kiss Albert Haraszi
Kiss Béla Fő
Kiss József Kápolna
Kiss Menyhért Fő
Kiss Tamás Széchenyi

Kiss Tibor Haraszi
Kráncz AlbertAranyág
Krasnyánszki Sándor Deák F.
Lovas Istvánné Kápolna
Marosi István Arany J.
Nagy Istvánné Rákóczi
özv. Csermák Gáborné Széchenyi
özv. Györi Józsefné Iskola
özv. Kiss Ferencné és családja Haraszi
özv. Kiss Tamásné Haraszi
özv. Morvai Ferencné és családja
Alsóerdősor
özv. Nagy Ferencné Széchenyi
özv. Sokorai Józsefné Templom
özv. Surányi Károlyné Kápolna
özv. Surányi Tiborné Fő
özv. Tóth Jánosné Rákóczi F.
Pelsőczi Csaba Deák F.
Pelsőczi Dezső Ady E.
Pelsőczi Sándor Deák F.
Pesőczi Mónika Deák F.
Surányi Balázs Széchenyi
Surányi Dezső Haraszi
Surányi Miklós Bercsenyi

Surányi Rezső Dózsa tér
Surányi Sándor Kossuth
Surányi Sándorné Tulipán
Surányi Szilárd Tulipán
Surányi Tibor Kápolna
Szlovicsák Béla Felőserdősor
Szlovicsák Ferenc Kápolna
Szlovicsák János Akácfa
Varga FrigyesFő
Varga István Fő
Varga Pál Ady E.
Varró Gábor Felsőerdősor
Végh Antal Ady E.
Végh Balázs Deák
Végh István Liliom
Végh József Dózsa tér
Végh Miklós Fő
Végh Sándor Kossuth

Az adományok 64 családnak
köszönhetőek. Isten fizesse meg mindenki
áldozatkészességét!

Buda Péter rektor úr levele:

Főtisztelendő Plébános Úr!

Engedje meg, hogy mint az Egri Érseki Papnevelő Intézet rektora ezúton fejezzem ki hálámat és köszönetemet önnek és a lelkipásztori ellátására bízott egyházközségeknek azért az adományért, amit az Egri Hittudományi Főiskola és Papnevelő Intézet részére küldött.

A gyűjtés során bebizonyosodott, hogy a papnevelés ügyét a templomba járó hívek olyan fontos feladatnak tartják, amit érdemes és kell támogatni. Az alsónémedi kedves hívek terményeikkel, egyéb élelmiszerekkel támogatják a papnevelést az Egri Érseki Papnevelő Intézetben. Minden támogatásért hálásak vagyunk. A gyűjtött adományokat kispapjaink ellátására fordítjuk.

A szeminárium kispapjai és előjárói - mivel nem ismernek minden támogatót, s nem tudnak személy szerint minden segítséget megköszönni-, minden hónapban két, jótévkért végzett szentmise keretében kérik az ismert és ismeretlen jótévkre (élőkre és elhunytakra egyaránt) a mindenható Isten bőséges áldását.

Intézményünk iránti szeretetüknek és gondoskodásuknak minden formáját ismételtelen köszönve, Isten bőséges áldását kívánom Önnek és a gondjára bízott egyházközségeknek egyaránt.

Tisztelettel kérem, hogy a Szeminárium köszönetét továbbítsa a kedves híveknek, s ha jónak látja, olvassa fel nekik levelem őket érintő részét.

Eger, 2014-12-16.

Őszinte tisztelettel:
Buda Péter
rektor

A szeretet másik neve idő*Egy perc bölcsenég...*

A padlás félhomályában a magas, hajlott hátú öregember még jobban meggörnyedve igyekezett odajutni a felhalmozott dobozokhoz az egyik padlásablak mellett. A pókhálókat félresöpörve leemelte a felső dobozt, s a fény felé tartva egyik fényképalbumot a másik után szedegette ki belőle. Valaha csillogó, most már megfakult tekintete vágyakozva várta, hogy meglássa azt, akiért feljött ide.

Úgy indult az egész, hogy emlékeiből előbuktak élete nagy szerelme, s tudta, hogy ezekben az albumokban találhat fényképet róla. Csendben, türelmesen lapozgatott, s pár pillanat múlva már el is sülyedt az emlékek tengereiben. Világának forgása nem állt meg felesége elvesztésével, de a múlt emléke sokkal előbb volt lelkében, mint a jelen magányossága. Ahogy félretette az egyik poros albumot, előkerült valami, ami rég felnőtt fia gyermekkori naplójának tűnt. Nem emlékezett, hogy valaha is járt volna a kezében, vagy hogy tudomása lett volna arról, hogy kisfia naplót vezet. „Minek őrizgette Elisabeth mindig a gyerekek régi lomjait?” morfondírozott, ősz fejét csóválva.

Felnyitva a megsárgult lapokat, egy rövid mondatra esett a tekintete, ami önkéntelen mosolyra készítette. A szeme csillogása is visszatért egy percre, ahogy a szívét megérintő kedves szavakat

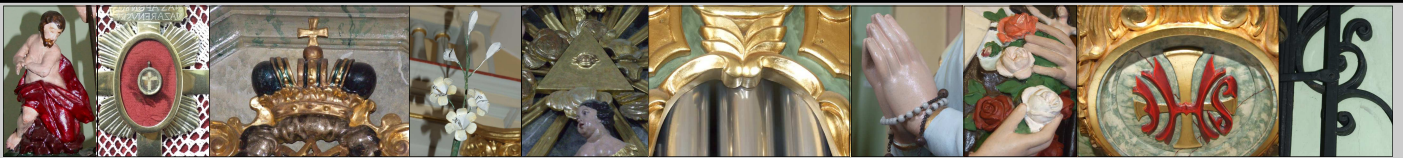
olvasta. Hallotta a kislány hangját, aki túl gyorsan nőtt fel ugyanebben a házban, és akinek a hangja az évek során teljesen elhalkult az emlékezetében. A padlás teljes csöndje és a tiszta lelkű hét éves kislány szavainak varázsa élete egy elfeledett korszakába repítette vissza az öregembert.

Újra belenyúlt a dobozba, és ugyanarra az évre szóló saját régi üzleti naplóját vette ki belőle. Leült egy ócska asztal mellé az ablak alá, és egymás mellé tette a két naplót. Az övé bőrkötésű volt, a neve aranyozott betűkkel belevésve. A fiáé gyűrött, kopott volt, alig látszott már rajta a Jimmy felirat. Öreg ujjával végigsimított a betűkön, mintha újra tisztán láthatóvá akarná tenni az idő és a használat során megkopott nevet.

Kinyitotta saját naplóját, s tekintete egy mondatra esett, ami egyedül állt egyik lapon. Feltűnt, mert a többi napok tele voltak bejegyzésekkel. Önnön gondos kezeírásával ezek a szavak álltak az oldalon: „Az egész napot elvesztegettem Jimmyvel való horgászatra. Nem fogtunk semmit.” Nagyon sóhajtott, majd remegő kézzel megkereste Jimmy naplójában ugyanazt a napot, június 4-ét. Erősen megnyomott, még tétova, nagy betűkkel ez volt odaírva: „Apával horgászni voltunk. Életem legszebb napja.”

Lance Wubbles

<http://tanulsagos-tortenetek-tarhaza.webnode.hu/blog/>

JÁTSSZUNK! Alsónémedi római katolikus templomának (kis) részlete, mi az? - Befejeződött játékunk!

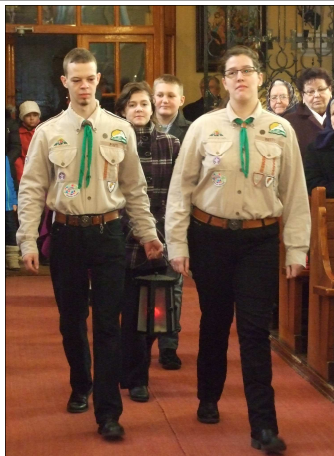
Újságunk hasábjain, 2014 márciusában kezdődött a „Ki ismeri az alsónémedi római katolikus templomot?” című játékunk. A játék folyamán a decemberi lapszámunkig újságunk lapjain megjelent egy-egy kép, amelyet fel kellett ismerni, hogy templomunkban hol található, illetve minek a részlete látható a képen. A hónapok során rendszeresen két személytől kaptunk helyes megfejtéseket, akik jutalomban részesülnek:

Benkő Anna, valamint Surányi Miklós január folyamán vehetik át nyereményeiket. Gratulálunk a nyerteseknek, valamint köszönjük minden résztvevőnek a feladványok beküldését!

Megoldások márciustól: Keresztelőkút, Szent Kereszt ereklye, Fájdalmas Mária oltára, Szent József oltár, Főoltár, Orgona, Lourdesi Mária szobra, Szent Teréz, Ambó, Csengő.

ALSÓNÉMEDI CSERKÉSZEK**Betlehemi Békeláng**

1986-óta évről évre Bécsből - cserkészek kíséretében - rendszerint egy-egy gyermek indul Jézus születésének helyszínére, hogy a jászol helyén épült templomban, a Születés Bazilikában található örökmécsesből lángot vegyen. Lámpásba zárva hozzák aztán repülővel Bécsbe, ahol egy hatalmas és nagyszabású ünnepség keretében veszik át az egyes országok, nemzetek cserkészküldöttségei. Ezt követően a Betlehemi Láng szállítása speciális lámpákkal és örökmécsesekkel történik, a legváltozatosabb módon: autóval, autóbusszal, vonattal, kerékpárral, vagy akár gyalog is szállítják, és adják kézről-kézre, mécsesről mécsesre a cserkészek, hogy elvigyék városuk templomaiba, hogy onnan minél több család otthonába eljutva karácsonyig folyamatosan égjen. Az otthonokban fénylő Békeláng imádságra hívó jelenléte összeköti a magyar családokat a világ különböző pontjain élő keresztényekkel, és elmélyíti az adventi előkészület lelkületét. A gyertyával gyertyát gyújtva továbbított Békeláng azt

is jelképezi, hogy akárcsak a Lángot, a békét is embertől emberig kell továbbítani. Az ösz-

szetartozás, a biztonság, a kölcsönös bizalom és szeretet jele ez a Láng.

Idén először Alsónémedire is cserkészek hozták a budapesti ünnepségről a lángot, hogy aztán ünnepélyes keretek között átadva a mi templomunkban is égjen.

Bálint Bernadett és Bársony István

Kapcsolat:

E-mail: alsonemedi.cserkeszek@gmail.com

Telefon: +36-30/583-7692

Facebook: Alsónémedi Cserkészek

Információ:

www.cserkesz.hu

Advent 2. vasárnapján a negyedikesek gyűjtötték meg az adventi koszorú gyertyáját..

Advent 3. vasárnapján a rózsaszín gyertyát Joli néni óvodásai gyűjtötták meg.

Adventi gyertyagyűjtások a templomban

A 4. adventi gyertyát a harmadikosok lobbantották lángra.

Adventi lelkigyakorlat

Advent 2., 3. és 4. vasárnapján, december 7-én, 14-én és 21-én hallgathattuk meg a lelkigyakorlatos prédikációkat, melyeket 2014-ben **Barotai Endre maglódi plébános atya** tartotta. Köszönjük, hogy segített nekünk felkészülni az ünnepre.

Betlehemes játékok

4 elszánt fiatal lány otthonainkba is elhozta, bevarázsolta a Betlehemi jelenetet, mellyel hozzájárultak az ünnepi előkészüle-tünkhöz, ráhangolódásunkhoz.

Köszönjük a lányoknak fáradásukat, név szerint: Benkó Bernadettnek, Galambos Lillának, Mikoly Viviennek és Varga Dominikának.

Advent 4. vasárnapján, december 21-én az esti szentmise előtt Élő Betlehem volt a templomkertben.

A templombelső karácsonyi díszítése, valamint a Betlehem a Szent József oltalmát. Köszönet mindenkinek, aki segítette szebbé tenni az ünnepet.

Köszönet a karácsonyfa állítás során a sok segítségért, a takarításért, a díszítésért, a karácsonyfák

ajándékozásáért, az adventi búza neveléséért, és minden segítségért, támogatásért!

Az éjféli misén és Karácsony ünnepi szentmiséjén (december 25. 10 óra) is előadták a gyermekek a pásztorjátékot. Köszönet nekik fáradozásukért, valamint Csernák Nikinek és Mikolyiné Magdinak, akik a betanítást végezték. A pásztorjáték szereplőinek neveit lásd a képek alatt.

Mária: Tóth Edina, József: Rózsa Gergő, Angyalok: Benkó Bernadett, Varga Dominika, Mikoly Vivien, Mikoly Veronika, Surányi Réka, Surányi Csilla, Galambos Lilla, 3 királyok: Fábíán István, Szlovicsák Róbert, Nagy Levente, Pásztorok: Galambos Dániel, Surányi Melinda, Szlovicsák Tamás, Tüske Zsolt, Narrátor: Gendur Nóra, Fogadós: Csernák Niki, fogadós inasa: Mózes Alexandra, versmondó: Salamon Viktória

Imre atya a karácsonyi ünnepi szentmise után mindenkit kézfogással köszöntött és kívánt szép ünnepeket. Továbbá a pásztorjáték angalkái átadták az egyházközség karácsonyi ajándékát, egy csomagot szentképpel, szaloncukorral és a gyerekek által sült mézeskaláccsal.

„Baj van a toronyban?!” I. rész

Egy harangkedvelő papnövendék tapasztalatai és tanácsai (I.)

Célkitűzés

[...] Tapasztalataim szerint a harangozások célját napjainkban már híveink nagy része sem ismeri. Fontos lenne tudatosítani legalább az egyházközségeink tagjaiban, hogy a harangszónak a katolikus liturgiában már 1500 éve kiemelt jelentősége van és újra meg kellene tanítani, hogy mikor és miért szólalnak meg zenélő szobraink.

Sokan tévesen úgy gondolják, hogy a harang zúgásának elsődlegesen időjelző funkciója van. Az óra feltalálása óta, továbbá napjaink számos tájékoztató közegének (televízió, rádió) működése miatt a harangszó már kvázi felesleges zajkeltés, mondják. A katolikus templomból a haranggal való jeladás soha nem minősül pusztán időjelzésnek. Ilyen szerepe egyedül az órákkal ellátott tornyokból a negyed, vagy egész óránként hallható ütéseknek van, ám ez nem harangozás, mivel ilyenkor csupán a harang közelébe szerelt kalapács ütése ad hangot.

E cikkben saját, több éve tartó kutatásaim tapasztalatait szeretném megosztani, illetve fel szeretném hívni a figyelmet arra, hogy ne hagyjuk kereszténységünk egyik legemblematikusabb eszközeit a deszakralizáció áldozatává válni.

A kisgyermek élményei

A hangszerek királynője, az orgona mellett már kisgyermekként is mindig figyeltem a templomban megszólaló másik hangszere, a liturgiában már évszázadok óta szolgáló harangra. Nyaranta nagymamámnál, Csóton napról-napra követtem a figyelemfelhívásnak ezt az érdekes módját. Nagymamám sokszor mondta a vasárnap 9.30-kor kezdődött mise előtt, hogy a 8.30-kor zúgó nagyharang mintegy felszólítja a falu népét: „öltözzetek!”, a 9.00-kor csilingelő kisharang pedig sürget: „induljatok!”. Arra később magamtól is rájöttem, hogy amikor 11.00-kor és 14.00-kor megszólal mindkét harang, akkor halva fekvő hívő van a faluban, akiért imádkozni kell.

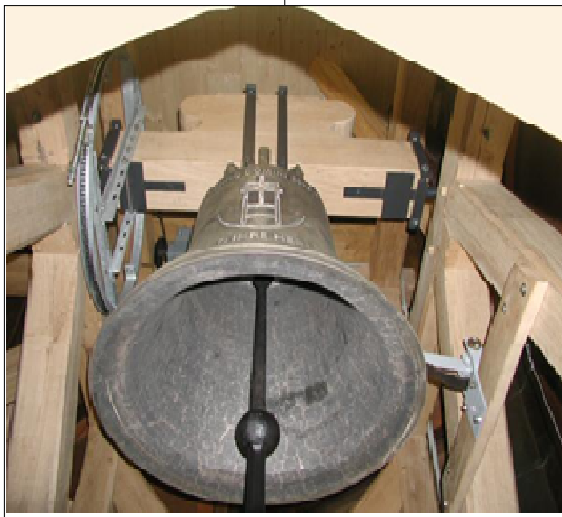
A másik különleges gyermekkori élményem a harangokkal kapcsolatban a pápai ferences templomhoz köt, ahol többször kipróbálhattam a harangozást kézzel, kötéllel.

Toronyról-toronyra

Ezek az élmények olyannyira belém ivódtak, hogy utána is felfigyeltem minden egyes harangszóra. Ha megszólal egy katolikus templom harangja, tudom, hogy mi lehet annak az oka, hiszen céltalan harangozás nincs. Egy internetes videómegosztó oldalon bukkantam először harangokról készített felvételekre. Nekem is kedvem támadt egy ilyen gyűjteményt készíteni. Később az interneten keresztül megismerkedtem néhány hasonló érdeklődésű magyar fiatalal. Itthon kevesen, körülbelül tízen végezzük intenzíven a harangok felmérését, összeírását, ám Nyugat- és Dél-Európában sokan töltik ezzel szabadidejüket.

Jómagam eddig körülbelül négyszáz toronyban jártam hazánkban, nagyrészt a Dunántúlon. Ezek között voltak szűk, koszos, nehezen megmászható falusi tornyocskák, de rögzítettem már olyan monumentális harangok hangját is, mint például a budapesti Mátyás-templom új, Passauban öntött gyönyörű hangú harangjai, vagy hazánk legnagyobb, szintén a passzai Perner-harangöntőde által készített Szent István-harangja a budapesti bazilikában.

Nagy örömmel tölt el, amikor egy-egy olyan toronyba mehetek fel, ahol valóban azt érzem, a helyiek úgy tekintenek rá, mint Isten házára, nem pedig úgy, mint egy raktárra, ahová bármit fel lehet szórni, úgysem látja senki. Sajnos vannak negatív tapasztalataim. Láttam már katolikus templom tornyában baldachint, tumbát, miseruhát, birétumot, csillárt, örökmécset, áldoztatórácst, gyertyatartót, feldíszített műfenyőt, több száz éves

könyveket, méternyi vastag galambguanót, a harangok alatt pedig szinte mindenhol régi harangnyelvet, használaton kívüli évtizedes alkatrészeket. Sokan arra hivatkoznak, hogy egyrészt a harangokra és a torony rendbetételére már védképp nincs anyagi forrásuk, másrészt pedig oda úgysem megy senki. Én viszont azt gondolom, hogy az is, mint a templom része szent hely, amit kötelességünk rendben tartani. A toronyba nem illő tárgyak eltávolítása, a madarak elleni háló felhelyezése és évente egyszeri takarítás véleményem szerint nem pénz kérdése. A harangok állapota a templomok többségében rendkívül lesújtó, ám ezzel majd egy következő alkalommal szeretnék foglalkozni.

Mikor és miért kell harangozni?

A harangozásnak ma már csak szakrális funkciója van. Célja, hogy imádságra, valamint a szentmise vagy egyéb szertartás előtt lelki készülétre figyelmeztesse a hívőt.

Az ősegyházban a híveket egyenként hívták össze a diakónusok, majd trombitákkal jelezték a szertartások kezdetét. Legelőször a kolostorokban kezdték használni nagyobb méretű csengőket. Később a nagyobb rendházakban már harangokra volt szükség. Az írás és a skót

hithirdetők a V. és VI. századokban csengettyűkkel járták be a falvakat, hogy összehívják a népet. A kolostorok után a plébániák templomaiban is egyre inkább elterjedtek a harangok. Először 515 körül Fulgentius Ferrandus karthágói diakónus tett említést kolostori harangokról, a plébániái templomok harangjairól pedig már 594-ben írt Tours-i Szent Gergely.

A továbbiakban egy rövid áttekintést kívánok adni a jelenlegi magyarországi katolikus harangozási gyakorlatról, kiemelve az egyes harangozási alkalmak rövid történetét, értelmét, célját.

A. Angelus

A napszaki harangozások története a középkorra nyúlik vissza. Az imára harangozás szokásának kezdetét a hagyomány Sabianus pápa 605. évi rendelkezéséhez köti, melyben napi hét alkalommal, az imaórák időpontjára írt elő harangozást. Később ez a szokás csak a kolostorokban maradt meg. A reggeli és esti harangozás megjelenésével kapcsolatban többféle teóriát is találunk a szakirodalomban. Egyesek szerint ezeket már II. Orbán pápa elrendelte a XI. század végén.

A három napszaki harangozás közül legősibb az esti. Magyarországon már 1309-ben rendelkeztek arról az udvardi zsinaton, hogy alkonyatkor háromszor húzzák meg a harangot és a keresztények imádkozzanak három Ave Mariát bűneik bocsánatáért. Az egész Egyházra nézve XXII. János pápa (1316-1334) rendelte el kötelező jelleggel, hogy az alkonyatot jelző harangozásokor három Üdvözlégyet mondanak el a hívek, s ezen imádságot búcsúval ruházta fel.

A reggeli harangozást először az 1368-as lavaur-i zsinat említi Dél-Franciaországban. Mint említettem, a harangszó eredetileg a zsolozsmára hívott, s figyelmeztette azt, aki nem tudott rajta részt venni, hogy ott, ahol van, csatlakozzon az Egyház imájához. Így a harang hajnali kondulásakor kezdetben a laudes feltámadási kórus jellegének megfelelően a Regina caelii imádkozták.

A déli harangszó eleinte csak pénteken volt szokásos. Az Úr keresztthalálára figyelmeztetett és alatta a Tenebrae responzóriumot imádkozták. A mindennapi déli harangozást – mely nekünk, magyaroknak különösen is kedves –, III. Callixtus pápa rendelte el 1456. június 29-én kelt bullájában, melyben könyörgésképpen a török ellen harcolók győzelméért a háromórai és az esti ima között háromszori harangozást rendelt el. A rendelet a július 22-i nándorfehérvári győzelem után átértelmeződött és a könyörgésből hálaadás lett. Az a sztereotípiá, hogy a pápa a déli harangszót a nándorfehérvári diadal emlékére rendelte el abból ered, hogy az Alpokon túra előbb jutott el a győzelem híre, mint a pápai bulla. A rendelkezést VI. Sándor pápa 1500-ban megerősítette és meghagyta,

hogy mindenhol harangozzanak délben.

Az a szokás, hogy a reggeli, a déli és az esti harangozások az Angelus Domini imádságot végezzük fokozatosan terjedt el, majd a XVI. századtól rögzült. Ez a megtestesülésről szóló ima a ferencesek hatására alakult ki, akik támogatták a naponta háromszori három Üdvözlégy imát, és az Üdvözlégyek közé a következő verseket mondták: 1. „Az Úr anyyala köszönté a Boldogságos Szűz Máriát és ő méhébe fogadá Szentlélektől Szent Fiát.” (vö. Lk 1,26-38), 2. „Íme az Úrnak szolgálóleánya, legyen nekem a te igéd szerint.” (vö. Lk, 1,38), 3. „és az Ige testté lőn és miköztünk lakozék” (vö. Jn 1,14). Ehhez később még hozzákapcsolták a könyörgést is.

XIII. Benedek pápa 1724. szeptember 14-én az Angelus végzéséhez naponkénti részleges és havi egy teljes búcsút rendelt, XIV. Benedek pápa pedig 1742. április 20-án meghagyta, hogy a búcsú elnyeréséhez az imádságot a harangozás alatt, térdelve kell végezni, kivéve szombat estétől vasárnap estig. A húsvéti időszakban az Angelus helyett a Regina caeli imádkozását – minden esetben állva – 1896. május 20-án írták elő azzal az enyhítéssel, hogy akik nem tudják a Regina caeli szövegét, azok mondhatják az Úrangyalát is.

Az Angelus harangozásának több évszázados, hagyományos módját verselésnek nevezzük. A reggeli, déli és esti harangszónak három „versben”, két rövid, néhány másodperces megszakítással kell(ene) megszólalnia (utalván arra, hogy az ima 3 Üdvözlégyből áll). Idehaza ma már csak igen kevés helyen találkozunk ezzel, vagy azért, mert feledésbe merült, vagy pedig a többségében elavult kapcsolódórák nem teszik lehetővé ennek beállítását.

Az Angelusra történő harangozások időpontjával kapcsolatban mindig volt központi iránymutatás, ám mára sok helyen ettől eltértek és településenként változó, hogy mikor szólal meg. A reggeli Angelus-harangozás a legtöbb helyen 5 vagy 6 órakor van. Sajnos sok helyen, főként városokban ezt elhagyják, mert sokan tiltakoztak ellene, zavaró hajnali zajkeltésnek titulálva azt. Érthető, ha a plébánosok nem akarnak emiatt kellemetlenséget maguknak, ám véleményem szerint elsődlegesen a hívek érdekét kellene szem előtt tartani.

A reggeli harangszónak az a célja, hogy ébressze a híveket (régén ezért volt a falvakban mindig napkelte idején) és felhívja a figyelmüket a reggeli ima fontosságára mindenféle más tevékenységük megkezdése előtt. Ezért sincsen értelme ezt a harangozást későbbre, akár 7 vagy 8 órára programozni. Magyarországon és Németországban is többen fordultak bírósághoz azzal, hogy szüntessék be a reggeli Úrangyala-harangozást. Ombudsmani állásfoglalásokban és bírósági ítéletekben mondták ki mindkét államban, hogy a harangozás a vallásszabadság része, és mint ilyen nem korlátozható, továbbá európai kultúránk védendő értékének, a mindennapok elmaradhatatlan részének nevezték. Bátran őrizük tehát e harangozást, ahol pedig valami miatt kiiktatták, ott nyugodtan állítsuk be újra az előírásoknak megfelelően 5 vagy 6 órára.

Az esti harangszó eredeti időpontja a napnyugta volt, ám később legtöbb helyen meghatározott időpontra került. A legjobb, ha nyáron (április 24. - szeptember 28.) este 8 órakor, télen (szeptember 29. - április 23.) este 7 órakor szólal meg. Két részből áll. Az Úrangyala-harangozás utána meg kell, hogy szólaljon a templom legkisebb harangja, a lélekharang is a halottakért mondandó imádságra. Sajnos sok helyen – főként a Dunántúlon – ilyenkor nem a legkisebb harangot szólaltatják meg, mondván, azt csak csendítésre, azaz a halálhír bejelentése utáni kiharangozásra szabad használni (nehogy összekeverjék), ám ez az állítás nem állja meg a helyét, hiszen ha a hívek tudják, hogy minden este az Úrangyala után az elhunytakért kell imádkozni, akkor ez a probléma fel sem vetődik senkiben.

Az Úrangyala-harangszó tehát kötelező naponta háromszor, ilyenkor általában a templom legnagyobb harangjának kell szólania (kivéve a nagyobb templomokat, ahol a nagyharang csak ünnepi alkalmakkor szólal meg) lehetőleg 3 versben 2 vagy 3 percig. Az esti Úrangyala-harangozás után azonnal felcsendül a lélekharang 1 vagy 2 percig.

B. péntek 3 órai harangszó

Jámbor szokás pénteken délután 3 órakor harangozni Jézus Krisztus kereszthalálának emlékére, melyre nincsen kötelezően meghatározott imádság. Őseink általában Hiszekegyet, Miatyánkot, Üdvözlégyet imádkoztak ekkor, majd hozzátették: Imádkunk Téged Krisztus, és áldunk Téged, mert Szent Kereszted által megváltottad a világot! Ilyenkor a legtöbb helyen azt a harangot szólaltatják meg 2 vagy 3 percig, amellyel Úrangyalára is harangoznak.

C. hívogatások

A szentmise és egyéb szertartások előtt egy, fél vagy negyed órával felhangzó harangszókat hívogatásoknak nevezzük, mert célja a hívek „hívogatása” a liturgiára.

A középkor óta az általánosan elterjedt szokás, hogy vasárnap és nagyobb ünnepeken a nagymisére háromszor harangozunk (ad invocandum, ad congregandum, ad inchoandum). Az első hívogatást a nagyharang (vagy ahol 3-nál több harang van, egy nagyobb méretű harang) végzi 2-5 percig a szentmise előtt egy vagy fél órával, a második hívogatást pedig a középső vagy a kisharang (vagy ahol 3-nál több harang van, egy kisebb méretű harang) 2-5 percig a misekezdés előtt fél vagy negyed órával. A vasárnapi és az ünnepi szentmise kezdetét valamilyen harang összehúzásával kell jelezni. Sok helyen meglévő rossz beidegződés, hogy a lélekharangot soha nem használják a többi haranggal együtt. Ez azonban teljesen értelmetlen gyakorlat, hiszen a harangok össze vannak hangolva, a „plenumban” pedig a lélekharangnak is szerepe van. Jelentősebb méretű haranggal rendelkező templomokban az a jó gyakorlat, ha a legnagyobb harang csak a legkiemelkedőbb egyházi ünnepeken (pl. karácsony, húsvét, papszentelés) szólal meg önállóan (ún. lépegető), majd a többi haranggal együtt. A székesegyházak

püspöki harangjai évszázadok óta a legtöbb helyen csak és kizárólag évente körülbelül 10 alkalommal szólalnak meg. A német nyelvterületen fekvő templomok legnagyobb harangjainak, de ugyanígy például a budapesti Szent István-bazilika nagyharangjának is pontosan meghatározott éves működtetési rendje van, amikor sokan azért keresnek fel egy-egy adott várost, hogy hallhassák a nagyharang hangját.

A hétköznapi misék alkalmával a legtöbb helyen csak két harangozás van (ad invocandum, ad inchoandum). Ekkor elegendő egyetlen hívogatás a szentmise előtt fél órával 2-5 percig a nagyharanggal (vagy ahol 3-nál több harang van, egy nagyobb, de a vasárnapi nagymisére hívogatónál kisebb méretű haranggal). A beharangozásra hétköznap nem szükséges az összes harangot meghúzni, jó gyakorlat, ha ilyenkor csak a kisebb méretű harangok szólalnak meg rövidebb ideig, hiszen ezzel is jelezzük egy-egy mise és ünnep jellegét.

Összességében elmondható, hogy a hívogatások ma már kevésbé jelentősek, mint korábban, ám dicséretes, ha őrizük ezt a hagyományt, mely által felhívjuk a hívek figyelmét a szentmise előtti lelki készüllet fontosságára.

dr. Kulcsár Dávid

Folytatás a következő lapszámomban!

Megjelent a veszprémi Boldog Gizella Szeminárium növendékpap-ságának „Életünk” c. lapjában 2014. karácsonyi számában. Köszönjük dr. Kulcsár Dávidnak, hogy megosztotta írását a Szent Kereszt újság olvasóival.
Szerkesztők

Adventi koszorú készítés

Mint sok éve, most is készítettünk koszorúkat advent első vasárnapja előtt (2014. november 29.) a közösségi házunkban. Lovas Györgyi néni segített nekünk, hogy a koszorúink szépek és dekoratívak legyenek, hogy méltóan jelképezzék az adventi várakozás

idejét. Közösségben készülni valamilyen ünnepre mindig örömteli esemény. Így számomra is nagy örömet jelentett, hogy ennyien együtt tudunk készülni az Egyházi évünk kezdetére. A résztvevők nevében köszönöm a lehetőséget a szervezőknek!

Csernák Nikolett

Mézeskalács készítés

Most először vettem rész az Adventi mézeskalács sütésen, de nagyon tetszett, hogy az ifi hittan keretében süttünk kalácsot. Magdi néni már előre elkészítette a mézeskalács tésztaját és az ifi hittan előtt a terepet a sütögetésre. Mikor többen megérkeztek elkezdtük kinyújtani a tésztát és formákkal kivágni belőle a mézeskalácsot. Klári néni segítségével a többiek ez idő alatt készítették a kalács díszítésére alkalmas kis mázzal teli zacskókat, amivel feldíszítettük a kisült kalácsformákat. Örültem, hogy nem csak az ifi hittanosok jöttek el, hanem az általános iskolai hittanosok közül is többen eljöttek és közösen díszítettünk.

Csernák Niki

A Karácsony előtti gyűjtésből összegyűlt adományok (tartós élelmiszer, termények, ruhanemű) kiosztására december 13-án került sor. A Karitászt aktivistái továbbra is várják az adományokat, illetve a rászorultakról szóló jelzéseket.

Elérhetőségünk:

06 30 394 22 29 és karitasz.alsonemedi@gmail.com

December 24-én néhány áldozatkész felajánló halászléfőzéssel segített a rászorulóknak. A halászlé kiosztásában, a rászoruló megszólításában a Karitászt Helyi Szervezetének segítségét kérték. Köszönet a nagylelkű „főzőcsapat”-nak! Szaloncukor adományt is felajánlottak egyházközségünk részére. Köszönet érte!

A Csodavilág december 10-i alkalmán a gyerekek Karácsonyra készültek: Papírangyalkát készítettek.

A Cursillo december 3-án tartotta a közösségi házban az Ultreyát, mely egy nagyon jól sikerült összejövetel volt.

Szent Imre Közösségi Ház hírei

Teaház

Közösségünk újabb programmal gazdagodott, amiben kéthetente vasárnap az esti szentmise után vehetünk részt. A teaház igazán jó alkalmat teremt arra, hogy beszélgessünk, jobban megismerjük

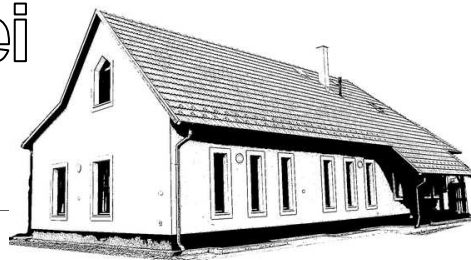
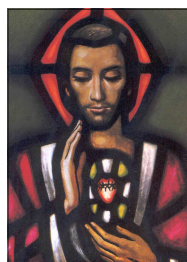

egymást, vagy csak egy meleg pohár tea mellett picit felmelegedjünk, mielőtt hazaindulunk.

A mai rohanó világunkban mindenki siet és nincs az embereknek idejük egymást megismerni, beszélgetni, mondván „ne haragudj nincs időm.” A vasárnap azért az Úr

napja, hogy kicsit megálljunk és megcsodáljuk, hogy Isten mennyi mindent ajándékozott nekünk és ezért hálát adjunk. Ilyen ajándék számunkra a közösségünk is, amiben jelen van Krisztus, hiszen Ő mondta, hogy ahol ketten, vagy hárman összegyűlnek a nevében, ott van közöttük. Legyen tehát a vasárnap a közösségé is. Köszönjük azoknak, akik már eljöttek! Őket is és mindenkit sok-sok szeretettel és teával várunk a következő alkalomra is!

Csernák Niki

Jézus Szíve Családja

Jézus Szentséges Szívének Családja 2015. jan. 4-én vasárnap az esti szentmise után tartja közös imaóráját a templomban.

Ezen az imanapon a keresztény családokat ajánljuk Jézus szívének és Szűz Mária szeplőtelen szívének oltalmába. Mária Istenanyasága, gondoskodó szeretete, a Béke királynője oltalma alatt állva Jézus Szent Szívének hódolva átadjuk magunkat és családjainkat a legszentebb családnak, Máriának, Jézusnak és szent Józsefnek. Ők irányítsák életünk útját, hogy általuk megerősödvé megtaláljuk utunkat az üdvösség felé. Köszönjük Urunk, hogy még tart a kegyelmi idő, és Te mindenkor meghallgatsz minket!

Én igaz Megváltóm!

Add meg nekem a kegyelmet, hogy az év minden napján a szívem – lelkelem rád legyen hangolva! Észrevegyem a jeleket, amelyek által megmutatod nekem, hogy mi az én feladatom Isten országának felvirágoztatásában, annak szolgálatában! Az Úr hallja imám, hogyha hívom, válaszol

Jó az Úr, benne bízom,

A nevével magasztalom

Jézusom bízom benned!

özv. Szlovicsák Balázszné

Januárban a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

Jan. 3 – 11	Jan. 12 – 20	Jan. 21 – 29	Jan. 30 – Febr. 7
Bársony Mónika Surányi Antalné Fodor Mária Sokorai Józsefné Morvai Margit	Györfvári Imréné Kiss Ferencné Györgyövcics Miklósné Szlovicsák Balázszné	Kovács Jánosné Gábor Marina Kiss Lászlóné Bársony Istvánné	Végh Antalné Somogyi Jánosné Nagy Balázszné Györfvári Pálné

Szent Imre közösségi ház tervezett programjai

2015. január

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
			1	2	3	4 18 óra Jézus Szíve
5	6 9.30 óra Baba-Mama klub 	7	8	9 18 óra Ifi -hittan 	10	11 10 óra Csodavilág
12	13	14	15	16 18 óra Ifi -hittan 	17	18
19	20 9.30 óra Baba-Mama klub 	21	22	23 18 óra Ifi -hittan 	24	25
26	27	28	29	30 18 óra Ifi -hittan 	31	

A Megszentelt élet éve, 2014.11.30 - 2016.02.02

Mint előző számunkban is írtunk róla, Adventben elkezdődött egyházunk új tematikus éve: a Megszentelt élet éve. Szeretnénk csatlakozni a Magyar Kurír című katolikus hírportál kampányához, mely az „*En szerzetesem*” címet viseli. Várjuk kedves olvasóink beszámolóit kedvenc szerzetesünkről, melyben bemutatják őt, megosztják vele kapcsolatos emlékeiket. Az írásokat a Szerkesztőség e-mail címére küldjék, vagy megoszthatják személyesen velünk is és mi papírra vetjük. Fényképeket is szívesen fogadunk.

KATOLIKUS BÁL MEGHÍVÓ

Sok szeretettel hívunk minden kedves olvasónkat, hívőt, alsónémedi lakost a Szent Kereszt Felmagasztalása Plébániáért Alapítvány javára, immár **11.** alkalommal megrendezésre kerülő

jótekonysági bálra.

Helyszín: **Betyár Étterem**

Időpont: **2015. január 31.**

Vendégvárás: **18 órától**

Belépő: **4000,- Ft/fő** (vacsorával)

Támogató jegy: **2000,-Ft/fő** (vacsora nélkül)

Zenél: erre az alkalomra szerveződött **zenekar**

A belépők megvásárolhatók **2015. január 11-én, 18-án és 25-én,** vasárnapokon a **szentmisék előtt és után.**

A belépőkből és a tombolából befolyó összeget - a szükséges költségeken túl - **az új kántorház építésére fordítjuk.**

Ökumenikus imahét

2015-ben január 18-25. között kerül megrendezésre az ökumenikus imahét.

Alsónémedin január 18-án 17 órakor a református, január 25-én 17 órakor a katolikus templomban lesz ökumenikus istentisztelet.

Mindenkit szeretettel látunk!

Idei jelmondat: **Jézus így szólt hozzám: „Adj innom!”**

Jn 4,7

Hajnalcsillag Családi Napközi

A Váci Egyházmegye Szamaritánus Szolgálat Szentjánosbogár Katolikus Családi Napközi Hálózata

„... hadd jöjjenek hozzám a kicsinyek, ne akadályozzátok őket, hisz ilyeneké az Isten országa. Bizony mondom nektek, aki nem úgy fogadja Isten országát, mint egy gyermek, nem jut be oda.” (Márk 10,14-15)

Szeretettel várjuk azok jelentkezését, akik szeretnék igénybe venni napközink szolgáltatását.

Jelentkezni a 06-30/572-87-33-as telefonszámon lehet.

FÜBEN - FÁBAN

HAGYOMÁNYOS NÉPI BÖLCSELETEK NYOMÁBAN

-* DÍJMENTES TÁJÉKOZTATÓ KÖR *-

az Alsónémedi római katolikus közösségi házban
Mindenkit szeretettel várunk!
(Felekezeti hová tartozás nélkül,
más településekről is)

Időpontok : 2015

január - 19 du. 16 órától

február - 16 du. 16 órától

március - 16 du. 16 órától

Beszélgetésvezető:

Végh Balázné Kállai Magdolna

Okl. Természetgyógyász

BŐVEBB INFORMÁCIÓ :

TEL: 0630 535 95 01

vagy a római katolikus plébánián

**Áldott,
boldog, sikeres
új esztendőt
kívánunk
minden kedves
olvasónknak!**

Adjon Isten minden szépet,
Irigyeknek békeséget.
Adjon Isten minden jót,
Hazug szájba igaz szót.
Hontalannak menedéket,
Éhezőknek eleséget,
Tollat író kezébe,
Puját asszony ölébe.
Legényeknek feleséget,
Szegényeknek nyereséget,
Áfonyát a havasra,
Pisztrángot a patakba.
Istenhitet a pogánynak,
Hű szeretőt a leánynak,
Szép időben jó vetést,
Szomorúknak feledést.
Sarkvidékre hideg telet,
Az árváknak jó kenyeret,
Fegyvereknek nyugalmat,
Szelid szónak hatalmat.
Betegeknek egészséget,
Fuldoklóknak reményiséget,
Vitorlának jó szelet,
Napfényből is öleget.
Jó lövést az ordasokra,
Nyíló ajtót vaskapukra,
Vándoroknak fogadót -
Isten adjon minden jót!
Az új esztendőben.

Egyházközségünk hírlapját, a Szent Kereszt újságot az általunk megvásárolt nyomtatón készítjük.

A kiadvány ingyenes,

viszont adományokat köszönettel elfogadunk a lap fenntartására, amellyel hozzájárulhatunk a papír-, és a tinta költségeihez.

SZENT KERESZT

Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség

Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter

A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com

Köszönettel fogadunk minden észrevételt, segítséget!